

SOLI DEO GLORIA

EVANGÉLIUMI, KÖZÉLETI FOLYÓIRAT

Húsvét üzenete: Az élet győzött a halál fölött!

*„Isten! kit a bölcs lángesze fel nem ér, / Csak titkon érző lelke ohajtva sejt:
Léted világít, mint az égő / Nap, de szemünk bele nem tekinthet.”*

Berzsényi Dániel így fogalmazta meg Fohász című versében a hit csodáját, ajándékát és egyben a korlátait is. Ez az evangéliumi folyóirat a közösségi életünk színterén igyekszik megjeleníteni ezt a csodát, ezt az ajándékot és természetesen a gyarló ember szép törekvéseit. Az ebben való osztozásra hívjuk a kedves olvasókat és a szerzőket egyaránt.

HITTEL A MINDENNAPOKBAN

2022-ben már a harmadik ciklusát kezdi meg országgyűlési képviselőként. Kilenc évnyi polgármesterség van a háta mögött, két évtizedes civil és társadalmi munka. Három gyermek boldog édesapja. Egy teljes élet kronológiájához is elég lenne mindez, de Bóna Zoltán még csak 41 éves. Születése óta tagja a dunavarsányi református gyülekezetnek, ahol tavaly óta presbiterként is szolgálja a templomi közösséget. Képviselői újráválasztásának apropóján, a feltámadás ünnepéhez közeledve beszélgettem vele. *(Riporter: dr. Szilvay Balázs.)*

Hogyan élte meg a jobboldal országos győzelmét, és azon belül személyesen az Ön helyi sikerét? Miniszterelnök úr gondolatát szeretném idézni, aki azt mondta, hogy erre az eredményre büszkének is kell lenni és szereynyek is. A térségre és az országra vonatkozóan egyértelműen visszaigazolást nyert az a fejlesztéspolitika és társadalompolitika, amely az elmúlt 12

évben országosan és helyi szinten egyaránt érzékelhető volt. Gondolok itt – számos kormányzati döntés mellett – például a családok támogatására, a rezsicsökkentésre és általában a magyar emberek, a magyar érdekek képviselésére.

Orbán Viktor a választások éjszakáján úgy fogalmazott, hogy ez a győzelem a szív győzelme volt,

mert van egy közös szenvedélyünk, amit úgy hívnak, Magyarország...

Valóban, ebben a győzelemben benne volt a szívünk, benne voltak az érzéseink, a hazaszeretünk, és benne volt a sikeres gazdaságpolitikánk. Mindegyik egyaránt fontos volt és kellett ahhoz, hogy soha nem látott mértékű felhatalmazást kapjon az új kormány.

Az országgyűlési választásokkal egyidőben országos népszavazás is zajlott, amely bár nem volt eredményes, mégis példátlan mennyiségű szavazat, több mint 3 millió voks támogatta a gyermekek védelmére irányuló törekvéseket. Ön hogy látja ma a gyermekvédelem kérdését Nyugat-Európában, ahol a gender lobbi már a nevelő-oktató intézményekbe is betette a lábát?

Lelkész családban felnőve, immár három gyermek édesapjaként egyértelműen úgy látom, hogy azokat a jelenségeket, amelyek a gyermeknevelés és különböző ideológiák kapcsán már-már norma szinten működnek Nyugat-Európa egyes részein és a tengerentúlon, azokat nem szeretném, hogy Közép-Európába, Magyarországra és azon belül Dunavarsányra is elérkezzenek. Erre csattanós választ adott a népszavazáson az a több mint hárommillió polgártársunk, akik támogatták a gyermekvédelem ügyét. Egyértelmű az üzenetünk: az apa férfi, az anya nő, a gyermekeinket és az unokáinkat pedig hagyják békén. 18. életéve után majd mindenki eldöntheti, hogy milyen irányt szab az életének.

Erre előszeretettel hozza fel ellenérvént a liberális gender lobbi, hogy nem az a lényeg, milyen neműek az adott szülők, hanem, hogy szeretetben neveljék a gyermekeket... Ön azt gondolom, hogy a Jóistentől kapott adottságainkkal kell ezt a helyzetet kezelni, és bármilyen trendek is érkezzenek Nyugat-Európából, az én normalitásomba csak az fér bele,

hogy az anya nő, az apa férfi, a gyermek pedig gyermek.

Említette, hogy lelkész családba született. Valóban, szülei 4 évtizeden át szolgálták a dunavarsányi református gyülekezetben, amibe Ön szinte beleszületett. Tavaly ugyanakkor édesapja is nyugállományba vonult, és Korsós Tamás személyében új, fiatal lelkésze van immár a gyülekezetnek, akinek munkáját hitvese, Fanni is segíti hitoktatóként. A változás fényében hogyan látja a református egyház jelenét és jövőjét Dunavarsányban?

Nagyon nehéz kívülről megítélnem ezt, hiszen ahogy Ön is mondta, születésem óta szerves része vagyok ennek a közösségnek, oly annyira, hogy egész életemben vagy a templomtól balra éltem 4 méterrel, vagy attól jobbra élek 4 méterrel jelen pillanatban is. Egy érdekes, izgalmas állapotban van a gyülekezetünk már lassan egy éve édesapám nyugdíjba vonulásával és az új lelkész érkezésével, valamint azzal, hogy tavaly óta magam is presbiteri szolgálatot vállalom a gyülekezetben. Azt gondolom, hogy bár nem az én tisztem ezt megítélni, mégis azt mondhatom, hogy az elmúlt 40 év egyértelműen önmagáért beszél: annak megannyi kézzelfogható eredményével és a gyülekezet támogató közösségével egyetemben. A legtöbbben kifejezetten sajnálták, hogy szüleim nyugdíjba vonultak, ugyanakkor az élet természetes rendje a megújulás, a fiatalítás. Nagy lehetőség a gyülekezetünk számára az új lelkész érkezése. Semmi nem lesz többé ugyan-

olyan, mégsem fog kezdetben semmi sem látványosan megváltozni. Én az elmúlt hónapokban egy nagyon pozitív rugalmasságot, szeretetet és igazi közösségépítést tapasztalok mind az új lelkész irányából, mind a gyülekezet irányából, és ez óriási lehetőségeket rejt magában. A hitéleti mindennapjainkon túl új projektekbe vágtunk bele: egy bölcsődét fog építeni a református egyház a városban, amivel reménység szerint a társadalmi beágyazottságunk tovább erősödhet, és ez mind a közösségeink, mind a település egésze számára gyümölcsöző lehet.

Közeleg a nagypéntek és a húsvét. A feltámadás ünnepéről mi, keresztyének úgy tartjuk, hogy az élet győzelmét hirdeti a halál fölött. Ön szerint mi az ünnep valódi üzenete a 21. század emberének?

Az, hogy mindig lesz remény, bármilyen helyzetben is legyen az emberiség és benne az egyén. Magam az áldozócsüdtörtök üzenetével próbálom élni az életemet: „Nekem adatott minden hatalom a mennyben és a földön. Menjetek tehát, és tegyetek tanítvánnyá minden népet. Kereszteljétek meg őket az Atya és a Fiú és a Szentlélek nevében, és tanítsátok meg őket arra, hogy megtartsák mindazt, amit parancsoltam nektek! És íme, én veletek vagyok minden nap a világ végéig!” Azt gondolom, hogy a húsvét üzenete is ez kell, hogy legyen: történjék bármi is, az élet győzedelmeskedik a halál fölött, a világosság pedig a sötét-ség fölött.

SZILVESZTERKOR SZOLGÁLTAM

Ennnek azért van jelentősége, mert november 15-ével nyugdíjba mentem és ez volt az első szilveszter estém, amikor 6 órakor más lelkész bizonyágtételére hívogattak a harangok. Én pedig immáron, mint lacházi lakos, mégis úgy döntöttem, hogy a régi kedves arcok között mondom el hálaimamat a 2021-es esztendő áldásaiért és itt, Varsányban megyek esti istentiszteletre. Voltak más feladataim is, egyik gyermekemhez pogácsát kellett beadnom és sőt kellett elkérnem, továbbá volt egy ígéretem egy üveg saját készítésű diólikórról, amit még az este be kívántam adni egy barátomnak. 6 előtt 5 perccel kanyarodtam a háza elé, ahol lusta voltam kiszállni a kocsiból, telefonon kezdtem hívni, de jött egy olyan formájú ember, mint ő, aki elbizonytalanított, de mégsem ő volt. Aztán a telefonom is lemerült és arra gondoltam, hogy kiszállok, becsöngetek. Még mindig volt 1-2 perc az istentisztelet kezdetéig.

Amikor nyitottam volna az ajtót, éreztem, hogy szinte magától kinyílik és egy számomra ismeretlen, korunkbeli, talán kicsit fiatalabb asszony áll az ajtóban, hirtelen kicsit megijesztett, meglepett. Aztán így szólt: Kinyitná nekem ezt a pezsgősüveget? Én nem tudom, a férjem meg... és legyintett egy jó nagyot a levegőbe. Egy másodperc töredéke sem kellett ahhoz, hogy mindenféle, egyébként érthető magyarázat helyett azt mondjam: Persze. Az asszony-

nak volt még egy instrukciója: Ne durranjon nagyot. Gondolom ez azért, hogy veszteségmentesen haza tudja vinni. Mondanom sem kell, hogy szakszerűen nyitottam ki, csak a levegő jött ki és a dugó is egy kicsit bent marad. Aztán az asszony rákérdezett, hogy ugye a... Erre mondtam, hogy igen, én voltam itt a református lelkész sokáig. Mire ő: Gondoltam a kocsijáról, mert máskor is szokott itt állni. Aztán boldog újévet kívántunk egymásnak és elindult a környező házak egyikébe.

Ez az asszony nem is tudja, milyen örömet szerzett azzal, hogy bizonyára nem reformátusként, nem is templomos katolikusként, mert őket is ismerem, minden további nélkül megszólított az egyik legprofánabb kéréssel: nyissak ki egy pezsgősüveget. Ami viszont abban a pillanatban fontos volt neki. Ő is inni akart az év végén egy finom italt, akár a beteg férjével, aki ebben nem tudott segíteni, akár a férje nélkül, aki már túl volt minden koccintá-

son. A lényeg az, hogy több utcai sikertelen próbálkozás után bátran lépett a 40 évet itt szolgáló lelkész autójához, kinyitotta annak ajtaját és a legnagyobb természetességgel kért segítséget.

Nem vagyok szerény ember, számontartás és emlegetés nélkül is tudom, hogy mi minden nem lenne vagy rosszabb lenne a 40 éves szolgálatom nélkül városunkban. Mégis ezt a pezsgőnyitást a legfontosabb szolgálataim között jegyzem, mert a megfelelő pillanatban a megfelelő segítséget tudtam nyújtani. Ez van összhangban Jézus szavával: Máté 25. Bárcsak több ilyen lett volna korábban is! Mondom az árnyoldalát is a történetnek, meg persze üzenem a kollégáimnak képletesen is, meg szó szorosán is, hogy tanulgassák nyitogatni a pezsgőt, mert nem könnyű úgy kinyitni, hogy a dugó is és a pezsgő is bent maradjon, s csak a nyomás enyhüljön, és azt sem tudjuk, hogy mikor, mire van legnagyobb szüksége embertársainknak.

dr. Bóna Zoltán

HA ÉRDEKLI, INKÁBB KÉRDEZZEN!

De jó lenne, ha a címben szereplő általános igazságot többen a szívükre vennék, és amikor valami föltűnik nekik, valamit másképp gondolnak, mint ahogy látnak, akkor lehetne kérdezni is, pláne az illetékeseket, akik egészen biztos, hogy a legtöbb esetben megnyugtató és helyénvaló válasszal oldanák meg a problémát!

Ehelyett legtöbbször sommás, negatív, ítélező megállapítások fogalmazódnak meg és kerülnek lelket és közösséget mérgezően a köztudatba a modern kommunikáció ilyen-olyan eszközén. Különösen is feltűnő ez azoknak a számára, akik tesznek valamit, akár a saját hobbi-jukból, akár közszolgálati indítatásból, mert ők szállítják a kritikus pontokká váló furcsaságok legtöbbszörét. Az egyébként a sokak számára egyértelműen egyszerű dolgok sora másoknak azért tűnnek furcsaságnak, mert nem mindenki ért mindenhez, és amit nem ért, az furcsa, és ami furcsa a számára, azt elítéli bátran és hangosan, olykor zéró hozzáértéssel vagy zéró hozzáértés nélkül. Ezekre a helyzetekre szól a

cím buzdítása. Nem ítélni kellene, hanem megkérdezni valakitől, aki már látott kacsát, hogy a kacsának tényleg árt az eső és a sár? Mert ha ezt megkérdeznék, akkor nem követelne esernyőt és viacolort a kacsáknak, akik sosem olyan boldogok, mint amikor sárban totyoghatnak. Ezt mondhatom valóságosan és szimbolikusan is, mert ilyenekkel mételevesszük a közösségünk egyébként jó hangulatú hétköznapijait.

A legutóbbi ide vonatkozó élményemet az az információ adja – merthogy pont a fentiek miatt nem áldozom az időm facebook-ra, csak akkor tudok róla, ha „jó vagy rossz akaratból” kapom a jelzést –, hogy milyen ügyben érzi jobban magát valaki az által, hogy kellemetlenkedik velem. Ehelyett pedig kérdezhetne egyenesen tőlem mindazzal kapcsolatban, amivel nem ért egyet. A legutóbbi sasszemű, egyébként és általánosságban helyesen azt észrevételezte és rosszállotta, hogy az önkormányzat tárgyalótermében egy megbeszélés során miért a kezemen volt a maszk és miért nem rajtam? Ha nem ítélezik,

kellemetlenkedik, hanem valóságosan kérdez, akkor most nem fárasztanám az összes olvasót az egyébként huszadrangú problémával. Az egyszerű válasz az egyébként, hogy ezen a megbeszélésen, miként minden megbeszélésen (parlament, önkormányzat, vállalati gyűlés, intézményi eligazítás, szakmai előadás, egyetemi oktatás, templomi istentisztelet stb.) az éppen beszélő, kellő távolságot tartva leveszi a maszkot és úgy beszél. Az inkriminált szituációban a tolmács nem könnyű szerepét töltöttem be, és amikor angolul vagy magyarul beszéltem, levettem a maszkot és azért volt a kezemen, hogy mikor más beszélt, azonnal fölvehessem. Ezt nem mentegetőzésből írom, mert onnan már megjöttem, hanem példaként arra, hogy nem biztos, hogy minden kritikai észrevételünk mögött van kritikára érdekes esemény. Ha ezt egy minimális alázattal elfogadjuk, akkor magunkra vesszük azt a helyénvaló viselkedést, hogy ha valami nem tetszik, ha valami furcsa, ha valamit nem értünk, akkor megkérdezzük, hogy a furcsaság mögött valóban mulasztás van, valóban gyarlóság van, vagy csak én nem tudok valamit pontosan. Fontosak a kérdések. Főleg az informatív kérdések, szemben a provokatív kérdésekkel. Az informatív kérdésekből tudás, ismeret és megnyugvás születik. A provokatívból konfliktus, feszültség, bosszankodás, esetleg infarktus vagy stroke.

BZ.

Tájékoztató a jószágporta látogathatóságának felfüggesztéséről

A SOLI DEO GLORIA KÖZÖSSÉG

immáron 13 éve tevékenykedik a legkülönbözőbb formákban a Soli Deo Gloria Közösségi Házban, amely az SDG Közösségen túl sok egyéb privát személynek vagy szervezetnek elérhető volt. A tapasztalatok vegyesek, de kezdjük azzal, hogy aki akart, az tanulhatott, mulathatott, lakhatott, programot szervezhetett, imádkozhatott, temetkezhetett, okos közös munkában szorgoskodhatott, stb. Azok számára, akik az Egyesület, és főleg a Ház létrehozásában és fenntartásában szorgoskodtak/nak, sokszor igazolódott, hogy „fáradásuk nem hiábavaló az Úrban”. Mindezt Egyedül Istené a Dicsőség, Soli Deo Gloria!

A Ház működtetői a környék lakóinak az érdekét kívánják/ták szolgálni azzal, hogy bérleti szerződés keretében egy boltnak adtak helyet, és azzal is,

hogy az Önkormányzattal területszerződés fejében egy játszótérnek is biztosítják a helyet, és hogy az elsősorban oktatási és rekreációs céllal működtetett jószágportát minden korlátozás nélkül az érdeklődők látogathatták. Ebben benne van az, hogy primer módon nem a Közösség működteti a boltot és a játszótér sem, de a Közösség döntése alapján működnek ezek itt a környék lakóinak javára. Tehát az örömmel fokozza, ha kisgyermekes szülők, nagyszülők kedves, kellemes időt töltenek itt, vagy ha a bolt portékái elégit ki szükségleteiket.

Kritikus ponttá vált a jószágporta egy – bár nem ignorálható – kisebbség „túlvállalása” miatt, mert a többség csak idelátogat, megcsodálja, olykor megeteti az állatokat, néha összekeveri a kecskét a juhval, a libát a kacsával, de ez sem olyan nagy

dráma, hiszen főleg azért vagyunk, hogy ezek tisztázódjanak. Voltak, akik jószágot is hoztak, mert otthon már nem tudtak vele mit kezdeni, amelyek itt még évekig éltek/élnek. Olykor barátságok szövődnek a látogatók között vagy a látogatók és a gondozók között, amelyek mögött a legtöbbször jó szándék van, akár kritikus kérdéseket illetően is a látogatók részéről, és az óvó tiltásokat illetően a gondozók részéről. Sajnos olyan a világ, hogy hiába van a jóból sokkal több, a kisebbségi kellemetlenkedés, uszítás legtöbbször tudatlanságot sugárzó, bátor véleményalkotás immáron elérte azt a pontot, hogy a szervezők úgy döntöttek, a továbbiakban nem teszik ki magukat ezeknek. Már csak azért sem, mert a legjobb szándékkal magánterületre engedjük embertársainkat, akik azt

hitték, hogy itt „hatósági véleményalkotást” kell tenniük az egyes állatok igényeiről, pont zéró zoológiai/állattenyésztési ismeretükkel. Ezt is nyeltük éveken keresztül a Facebook-on, sőt a kacsát az esőtől, a lovakat a szélről és naptól védő megjegyzéseket szeretetteljes mosollyal is tudtuk követni. Ezeknek a stílusa azonban immáron túlmegy minden határon, és odáig fajult, hogy az önkormányzatnál is olyan feljelentést tettek, amiből hatósági vizsgálat következett. A vizsgálat egyébként nincs gond, csak a feljelentéssel. A vizsgálat egy-két adminisztratív lényegteleniségtől eltekintve,

emberek iránti szeretete nélkül mindez nem volna. És még egyszer hangsúlyozzuk, mindez magánterületen történik így.

A fentiek alapján úgy döntöttük, hogy éppen azért, hogy távlatosan remélhessük, hogy a jó szándékot nem fogják végletesen beárnyékolni a rosszindulatú emberi kellemetlenkedések, a jóságportát a látogatások elől lezárjuk. És éppen a fentebb mondott pozitívumok miatt tesszük ezt úgy, hogy akik oda bebocsátást kérnek, azok a vezetőséggel ezt megbeszélik, és kapnak egy belépőt, ami tartalmazza a látogatás feltételeit. Amíg mindezt betartják, a korábbiakhoz hasonlóan várjuk

mindent rendben talált. Csak mi nem találjuk rendben azt, hogy gyermekek és felnőttek kedvére sok-sok anyagi áldozatot vállalva egy ilyen helyet létrehozunk, és ott minősíthetetlen szőrszálhasogatással, persze politikai fölhangtól sem mentesen kellemetlenkednek azokkal, akik szíve, pénze és persze az

mindannyiukat! ***Tehát a jóságporta február 15. óta a nyilvánosság kizárásával működik!***

Egyébként sajnáljuk ezt az intézkedést és próbaidőnek tekintjük, amely alatt a 10 éves elhasználódás javításait is el kívánjuk végezni. Ez most praktikusán egyébként azt jelenti, hogy kivéve a belépőkártyával

rendelkezőket, a jóságportához vezető rámpán és az alagsor előtti téren sem gyerekek, sem felnőttek keresnivalója nincs. A bolt és a játszótér a középső kapun közelítendő meg, a szélső kapu nem erre van. A játszótér pedig a libikóka „magasságában” fejeződik be, tehát a kerítés tövében lévő csúszda és a szeletli már nem tartozik hozzá. Tehát azon túl a jóságporta felé senkit nem invitálunk, és senki nem kívánatos egy bizonyos ideig.

Szórványosan felmerülő negatív tapasztalatok alapján megerősítjük, hogy e területen a bolt nyitva tartásával egy időben lehet jelen lenni. És arra is emlékeztetünk mindenkit befejezőképpen, hogy a bolt és játszótér a környéken élők számára, szerződéses alapon működik a Községi Ház területén. Persze ezért senki nem vár hálát és köszönetet, mert ezek kimentek a divatból. Viszont ha ebből az is következik, hogy a Ház békéje, méltósága és eredeti szándéka sérül, tehát a játszótér és a bolt is a problémák szaporodásának lesz a forrása, akkor az ide vonatkozó szerződések fölbontását is kezdeményezni fogjuk.

Kedves idelátogatók! Megismétljük, hogy egy kisebbség miatt kellett ezt a döntést meghozni és e sorokat leírni, de azt is reméljük, hogy mire a szükséges és értelemszerű felújítás elkészül, a belépőrendszer általánossá válik és meg hozza a maga jó gyümölcsét annak érdekében, hogy ez a Ház Isten dicsőségét és az emberek örömét szolgálja újra.

FŐHAJTÁS KÉT MÁRTÍR ARISZTOKRATA SZOLGÁLATAÉRT ÉS ÖNFELÁLDOZÁSÁÉRT

Bizonyára sokan vannak azok, akik néhány hónap távlatából hálás szívvel emlékeznek az iskola tanárainak és diákjainak szolgálatával lebonyolított Bethlen István megemlékezésre, amely a Községi Házban zajlott. Szándékunk szerint egy kopjafát is állítottunk volna már akkor, ami azonban nem készült el időben objektív akadályok miatt, viszont egy Ápokrán élő szakember elkészítette a Bethlen kopjafát december 18-ra. Itt csak zárójelben említem meg, hogy ha folytatódik nagyjaink mellszobrának a készítése a Petőfi téren, akkor méltán lehetne ennek egyik várományosa Bethlen István gróf, a másik pedig Esterházy János gróf. Életükben harmonizál a haza szolgálata iránti kompromisszummentes elkötelezettség és a mártírsors. Bethlen 1946-ban hunyt el egy moszkvai börtönkórházban, Esterházy János pedig 11 évvel később, 1957-ben egy csehszlovákiai börtönkör-

házban. Bizonyára egyiküknek sem a méltányos életkörülmények okozták a halálukat.

Esterházy János emlékére 2004-ben, nem utolsósorban a szégyenletes népszavazással összefüggésben állított emlékoszlopot a Dunavarsányi Erdélyiek Baráti Köre. A szervezők úgy gondolták, hogy Bethlen István hivatalba lépésének 100. évfordulóján, Esterházy János születésének pedig a 120. évfordulóján méltó a kopjafaállítás, illetve a korábban állított kopjafa előtti főhajtás. Ennek lett szép alkalma a december 18-i ünnepség a Trianon Parkban, majd azt követően az Esterházy Jánosról való megemlékezés a Községi Házban.

Ezúton mondunk köszönetet mindazoknak, akik ezen az ünnepségen, advent közepén, megjelentek. Megköszönjük Duray Miklósnak, a felvidéki Szövetség a Közös Célokért civil szervezet volt elnökének köszöntő szavait, a Kalamajka nép-

táncegyüttes szolgálatát és nem utolsósorban Molnár Imre történész-diplomatának előadását, amelynek szerkesztett változatát az alábbiakban közöljük.

Nagyné dr. Csobolyó Eszter

Ki volt Esterházy János?

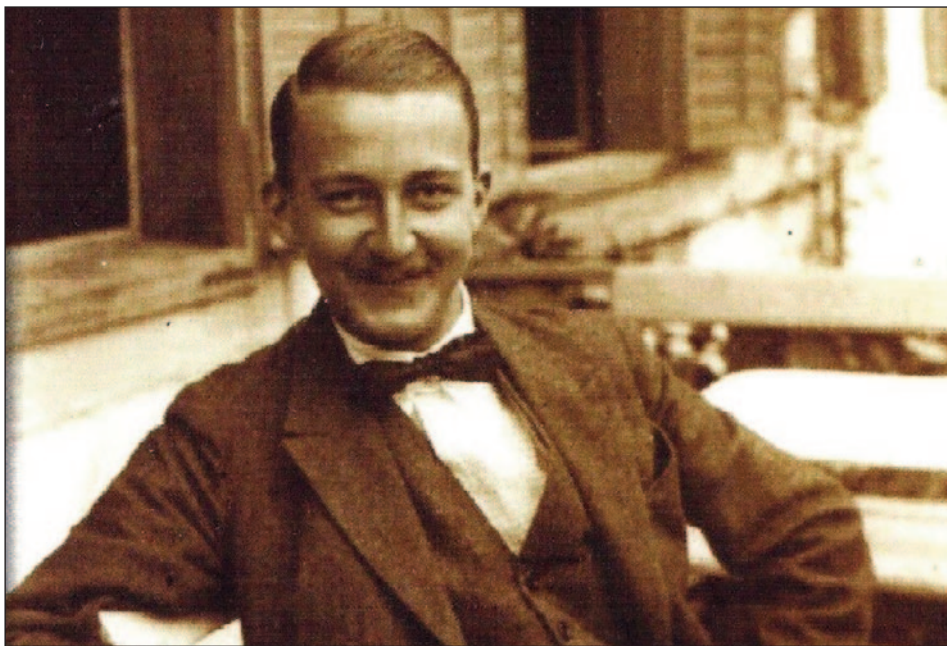
A felvidéki magyarság mártír politikusának – 1901 Nyitraújlak – 1957 Mírov börtöne – életművét, lelki, szellemi hagyatékának jelentőségét szinte lehetetlen feladatnak tűnik egy rövid összefoglalóba belesűriteni, hisz a 20. századi vérzivataros történelmünkben Ő az az „igaz ember”, akit méltán és egyidejűleg nevezhetnénk a hazaszeretet hősé- nek, a szülőföldhöz való hűség példaképének, rendíthetetlen kisebbségpolitikusnak, az igazi államférfi mintaképének, Közép-Európa legbátrabb emberének, saját életét kockáztató embermentőnek, az ökumenizmus előfutárának, a magyar szlovák megbékélés prófétájának, a közép-európai, illetve a Visegrá-

di Együttműködés előhírnökének, de mindez így is csak halvány lehetősége lenne az Ő teljes emberi és misztikus életrajza megjelenítésének. Élelművének heroikus és igazán maradandó része csak ezt követően körvonalazható olyan fogalmak segítségével, mint: a magyarok szenvedő Krisztusa, az imádság embere, a vezeklő, engesztelő és önmagát felajánló áldozat, az ellenségeinek megbocsájtó és értük könyörgő rab és végül a boldoggá avatásának megindulásakor kapott titulus, amely legtalálóbban foglalja össze a fenti – többnyire kortársaitól származó – attribútumokat: *Az Isten szolgája*.

gyar nemzetünk keresztényként való fennmaradásának áldozatvállaló szolgálatát, az európai nemzetek – különösen a közép-európai népek – közötti békéért és kiengesztelődésért való munkálkodást, egyházunk, hitünk és nemzetünk ellenségeiért való nem szűnő könyörgést.

Isten szolgája Esterházy János élelműve és lelki öröksége magyar és keresztény/keresztyén identitásunk megkerülhetetlen részévé kell, hogy váljon. Az ő hagyatéka nem a múlton való mélázásra, hanem a jövőért való tevékeny felebaráti szeretet megvalósítására késztet és sürget minket. Ahogy ezt maga foglalta egyik beszédébe egykori és mos-

törni, sem helytelen utakra tévedni, nem fogunk összeütközésbe kerülni sem az isteni, sem az emberi törvényekkel, mert rendületlen a bizalmunk és hitünk az isteni igazságban. Bízunk a magunk erejében, és emelt fővel hirdethetjük, hogy lelkiismeretünk tiszta, becsületünk érintetlen és csak azokat a jogainkat követeljük és védjük, melyeket már a múltban kiharcoltunk, és amelyek feltétlenül megilletnek minket. (...) Ha szenvednünk kell magyarságunkért, panasz és zokszó nélkül tesszük ezt, mert mentül szilárdabban állunk ilyen körülmények között Isten adta jogaink alapján, annál értékesebb tagjai

A magyarság „legtisztább lelkű és legártatlanabb vértanúja”, a „20. század legbecsületesebb politikusa” lelki örökségének értelmezése és kibontakoztatása legalább ilyen nehéz feladatot ró reánk, méltatlan utódaira, hisz ez az örökség magában foglalja ma-

tani híveinek címzetten: „Végtelenül komoly és rendkívül súlyos időket élünk, amelyekben fokozott a felelősségünk Istenünkkel, nemzetünkkel, családjainkkal, utódainkkal és magunkkal szemben. De vállaljuk ezt a felelősséget. Nem fogunk sem meg-

leszünk a nagy magyar közösségnek és annál eredményesebben tudjuk majd szolgálni Isten segítségével örök magyar céljainkat.” (*Esti Újság*, 1939. 05. 14.) Prófétai küldetése értelmezésének és napjainkban is követhető példává való lefordításának első és legfontosabb lépéseként adjunk hálát a Teremtőnek, hogy ily nagy kincset rejtett nemzetünk lelkének gyakran kietlen és terméketlen szántóföldjébe, és kérjük az Ő kegyelmi áldását, hogy ezt a kincset minél több embertársunk számára tudjuk felmutatni. *Soli Deo Gloria!*

Molnár Imre

„AZ ISTEN IGÉJE VISZONT NINCS BILINCSBE VERVE.”

2Tim 2:9/b

A viszont szócska világosan mutatja a bibliai idézet megelőző sorait is megerősítve, hogy az Isten igéjének hirdetője kezén azonban könnyen csattanhat a bilincs. Korosztályomban biztos életesen visszhangzik a keserű humor arról, hogy nem csak a szólásszabadság fontos, hanem a szólás utáni szabadság is. Pál apostol és általában az apostolok óta, az egész egyháztörténelmen keresztül a 21. századig erre sok-sok példát látunk. Bizonyos helyzetekben ezt szinte természetesnek tekinthetjük, például az előreformáció, a reformáció és különösen az ellenreformáció korában, vagy a kommunista-ateista diktatúrákban, az iszlám radikalizmusban és ezek ilyen-olyan variációiban. Bizonyos korok és erők az igazság teljes birtokosaként – mint totalitárius rendszerek – lépnek föl és esetükben nem csodálkozhatunk sem a *szó*, sem a *szóló* bilincsbe verésén, sem tiltott könyvek listáján, sem a könyvek égetésén.

Arra azonban minimum a fél világ fölkapja a fejét, hogy a 21. század második és harmadik tízedének küszöbén, egy Päivi Räsänen nevű korábbi finn belügyminisztert, parlamenti képviselőt két év börtönbüntetés fenyegeti azért, mert a saját egyházát – Pál apostol Róma-

beliekhez írt levele alapján – figyelmezteti a „mindenki felé nyitott” mentalitásnak kritikátlan applikációjakor, amellyel a Finnországi Evangélikus Egyház még 2019-ben támogatásáról biztosította az aktuális Pride-ot.

Azóta sokan bekapcsolódtak a vitába az egyház és a társadalom oldaláról egyaránt és előke-

van, de mit keres itt a világi bíróság? Ennek okán a tartalmi kérdésig el sem jutunk, hiszen úgy tűnik, hogy a képviselő aszszonyt/a Szentírást kriminalizálni vagy minimum marginalizálni lehetne. Erről és így uszításról szó sincs. A Pride jogát sem kérdőjelezte meg senki, a képviselőnő csak egyszerűen rákérdezett egyháza biblikus lojalitására. A posztmodern vitakultúrában nincs mindenkire érvényes igazság, következésképpen a szellemi élet forrása lehet a Szentírás is. Nem lehet annak apologétáit sem, pláne apostolait kriminalizálni.

Ha a posztmodernben egyáltalán van valami jó, az éppen az, hogy elmúlt a premodern és a modern előítélet, tehát igazi vitának van helye. Ebből az következik, hogy a

szellemi életben a bíróságnak nincs. Persze ez akadályba ütközik annak az intellektuális deficitnek a kontextusában, ami miközben bíróságra rohan a Szentírás és annak egy követője ellen, nem tudja, hogy a finn írásbeliségnek és kulturális kohézióknak nem más, mint a Mikael Agricola-féle finn bibliafordítás az alapja. E nélkül a bíróságok sem működnének, sőt Pride-ot sem lehetne rendezni.

dr. Bóna Zoltán

Päivi Räsänen finn politikus, 2011. és 2015. között Finnország belügyminisztere volt

rültek 2004-ig visszavezető, ide vonatkozó beszélgetések is. Ezzel még mindig nem volna baj, hiszen amíg beszélünk, újra beszélünk, addig – ahogy azt az újszövetségi görögből tudjuk – a békességen munkálkodunk.

A 21. század posztmodernjében azonban sokan azt hittük, hogy örökre pont kerül az elhíresült kreacionista-, evolucionista vitára és főleg a világi jog- és igazságszolgáltatás mozgósítására. A szociáletikai vita rendben

Ady Endre: A szép Húsvét

*Odukat és kriptákat pattant
S bús árkokig leér a szava:
Ilyen a Húsvét szent tavasza
S ilyen marad.*

*Miért tudjon Ő az embervérről,
Mikor künn, a Tavaszban
Minden csoda csodát csinál
S minden drága fizetség megtérül?*

*Óh, Tavasz, óh, Húsvét,
Emberek ősi biztatója,
Csak azt szórd szét köztünk:
Állandó a tavaszi óra
S ilyen marad.*

*Krisztus támad és eszmél,
Odukat és kriptákat pattant.
Van-e gyönyörűbb ennél?*

IMPRESSZUM

SOLI DEO GLORIA – evangéliumi, közéleti folyóirat. Ingyenes, időszaki kiadvány

Kiadó: SDG Közösség

Főszerkesztő: Dr. Szilvay Balázs

Szerkesztőbizottság: Csobolyó Katalin, Dr. Bóna Balázs, Kun László, Veres Enikő

Készült: az Ex-Kop Nyomdaipari Bt. gondozásában

Példányszám: 800

Cikkek leadása: folyamatosan, a szilvay.balazs@freemail.hu e-mail címen

Honlap: www.dunavarsanyireformatusok.hu

Facebook: Dunavarsányi Reformátusok

A REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG ÉS A SOLI DEO GLORIA KÖZÖSSÉG ESEMÉNY-NAPTÁRA

Április 10.	10 óra	Virágvasárnapi nyílt színi istentisztelet kulturális programmal	
			– Műv. Ház udvar
Április 11.	17 óra	Filmvetítés húsvéti témában	– Ref. Templom
Április 12.	18 óra	Nagyheti bűnbánati esti áhítat	– Ref. Templom
Április 13.	18 óra	Nagyheti bűnbánati esti áhítat	– Ref. Templom
Április 14.	07:30 óra	Nagyheti bűnbánati reggeli áhítat	– SDG Köz. Ház kápolnája
Április 15.	18 óra	Nagycsütörtöki agapés/eucharisziás it.	– Ref. Templom
Április 15.	10 óra	Nagypénteki ünnepi istentisztelet	– Ref. Templom
Április 17.	04:45	Hajnali feltámadási istentisztelet irodalommal, ételáldással, szeretetvendégséggel	
			– Soli Deo Gloria Köz. Ház
Április 17.	10 óra	Húsvéti úrvacsorás istentisztelet	– Ref. Templom
Április 18.	10 óra	Húsvéti úrvacsorás istentisztelet	– Ref. Templom
Május 1.	10 óra	Anyák napi istentisztelet a hódcserkészekkel	
			– Ref. Templom
Május 26.	18 óra	Áldozócsütörtöki istentisztelet	– Ref. Templom
Május 26.	18:30 óra	Konfirmációi vizsga, szeretetvendégség	– Ref. Templom
Május 27 – Május 29.		Hódcserkész-tanyázás	– Balatonszemes
Május 29.	10 óra	Konfirmációi fogadalomtétel az úrvacsora megünneplésével	
			– Ref. Templom
Június 2.	07:30	Pünkösdi bűnbánati reggeli it.	– SDG Köz. Ház kápolnája
Június 2.	18 óra	Pünkösdi bűnbánati istentisztelet	– Ref. Templom
Június 5.	10 óra	Pünkösdi úrvacsorás istentisztelet	– Ref. Templom
Június 6.	10 óra	Pünkösdi úrvacsorás it., orgonakoncert, cserkészfogadalomtétel, ünnepi ebéd	
			– SDG Köz. Ház
Június 12.	10 óra	Szentháromság vasárnapi istentisztelet	– Ref. Templom
Június 20 – Június 24.		SDG alkotótábor	– SDG Köz. Ház
Június 27 – Július 1.		Református hittan tábor	– SDG Köz. Ház
Augusztus 6.	9 óra	Erdélyi Sportnap	– Ref. Templom
Augusztus 18.	18 óra	Bűnbánati istentisztelet	– Ref. Templom
Augusztus 20.	10 óra	Újkenyéri, hálaadó istentisztelet a szalóci testvértelepüléssel	
			– Ref. Templom
Szeptember 4.	10 óra	Tanévnyitó istentisztelet	– Ref. Templom
Szeptember 11.		Nyitott ház, testvéri találkozó a lacházi Duna parton, templomlátogatás Bugyin	

A Református Templomban minden vasárnap 10 órakor istentiszteletet tartunk,
s azzal egy időben gyermek-istentiszteletet is.

A Soli Deo Gloria Közösségi Házban minden csütörtökön 7:30-kor 20 perces hétközi áhítatot tartunk.

A Soli Deo Gloria Közösségi Házban minden szerdán 18:00-kor bibliaórát tartunk.

A fenti istentiszteletekre, rendezvényekre, programokra minden érdeklődőt nagy szeretettel várunk!

További információ a 06/30 287-0283-as telefonszámon, vagy a dunavarsany.ref@gmail.com e-mail címen,
továbbá a www.dunavarsanyireformatusok.hu oldalon kapható.

A Soli Deo Gloria Közösségi Ház kolumbáriumára iránt érdeklődni a 06/20 914-3893-as
valamint a 06/30 637-8170-es számon lehet